

לֹא בְּכָל הַדְרָכִים
 שָׁרָצִיתִי לְלַכֵּת הַלֶּכֶתִּי / בַּדְרָכִים שֶׁהִלֶכְתִּי
 טָעִיתִי וַדַּאי לֹא פַעַם אַחַת

יעקב רוטבליט, מתוך "דברים שרציתי לומר", יהודה פוליקר

גיליון מס' 2588 ה' תשרי התש"פ * 4 אוקטובר 2019
 כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

שנת תיו-שין-פא - שנת תַּשׁ"ף

רציתי לברך אתכם במילים המתחרזות עם השנה החדשה אך לא היה לי ברור כיצד מבטאים את השנה? ביררתי מה נאמר ע"י האקדמיה ללשון העברית: רבים מתלבטים איך תיקרא ואיך תיכתב השנה הבאה – תש"ף או תש"פ, ואם הפ"א תהיה בדגש או בלי דגש. המלצתנו היא לכתוב **תש"ף** – בפ"א סופית. אשר להגייה: אפשר לקרוא לשנה שתבוא **שנת תיו-שין-פא** ואפשר לקרוא לה **שנת תַּשׁ"ף** – בפ"א רפה. הגייה זו עולה בקנה אחד עם הכלל שבסוף מילה אין בעברית דגש. שאלה דומה הופנתה לאקדמיה ללשון העברית כשעמדה בפתח שנת תש"ם (1980). המלצת האקדמיה הייתה אז לכתוב **תש"ם** במ"ם סופית. עשור לאחר מכן כבר לא נשאלו שאלות, והכול כתבו את שנת **תש"ן** (1990) בנו"ן סופית. אז עכשיו שברור שנקרא לשנה תש"ף, הבה נתחיל...

עכשיו כשהקיץ כמעט כבר חלף
השנה הקודמת חלפה לה ביעף,
פה ושם החצב את ראשו זקף,
למה נייחל ולמה נשאף בשנת תש"ף?

שתעוף מעלינו יונה לבנת כנף
שיבוא סוף סוף השלום הנכסף,
שאף חייל לא ישתתף במרדף
וכל מקלט יישאר מוגף.

שגשם ברכה על ראשנו יורעף
וטל משמיים על פרח יוזלף,
יבול רב יקצור החרמש המונף
ופירות יבשילו המון על ענף.

שתדרוך רגלנו על שביל מרוצף
שלא ניפול ועל אבן נוגף,
נקווה לבריאות מכף רגל עד אף
נייחל לתקוה במבט מצועף.

שלא נשמע כעס ואיש שנזף
 שיהיו רק חיבוקים וראש מלוטף.

שיהיה לנו איכפת על חוף ועל צב
 על עולם שכולו בפלסטיק מוצף,
 שלא נחשוש שאיש אצבעו לא נקף
 שלא יאמרו: איש לא הניד פה עפעף.

שיצליח נשיאנו ביד של אשף
 להקים ממשלה במעשה מכושף
 ממשלה יציבה, לא כעלה הנידף,
 וכל אזרח ותושב בשמחה ייסחף.

שנשב פה כולם מזקן ועד טף
 שירתנו תגביה תרים את הרף,
 נשמח ונצחק בצחוק מטורף
 ונחליט שמפגש שכזה מועדף.

שאחד לשני לא נהיה סתם שמרטף
 נכבד, נעזור ונקשיב במשותף,
 נחבק, ונתמוך במגע מלוטף
 ואיכות חיינו תכריע הכף.

שיצליח מנכ"ל ומנהל כל אגף
 לשרת הציבור ולא במחופף,
 שנעמוד בתכנית כל ענף וענף
 תקציבנו יספיק ויהיה עוד תוסף.

שנוריד השנה הבריאות ממדף,
 שתהא לכולם שנת ברכה – שנת תש"ף.

צילה

הרמת כוסית לכבוד ראש השנה

כאשר הייתי נערה, חשבתי לי איזה חיים הייתי רוצה לחיות ונתקלתי בשיר האומר: "לחיות כך פשוט בעולם, להקדים פני אדם וחמה בחיך ולהיות בשבילים"

כמה רומנטי – כך אני רוצה לחיות. אבל החיים אינם פשוטים בכלל, כל השאיפות, הסקרנות, ההתלהבות, האהבות והתקוות בניית העתיד – לא הכל פשוט וקל.

בדרך כלל רוצה האדם לזכור את הדברים הטובים שקרו לו בחיים. ובסך הכול היה טוב, העולם יפה ויש בו כל כך הרבה דברים שאיננו מבינים. הכל מופלא ויש שאלות – איך ולמה ומה זה גורל.

ועתה, מבלי להיכנס לפוליטיקה – המאזן האישי שלי:

יש לי משפחה, בנים, נכדים ונינים ומשפחה מורחבת, חברים וידידים. יש לי חתול ויש לי כלב וגם ציפור פרטית שלי. מדי שנה מבקר אותי אדום חזה: בוקר טוב סבתא'לה. באתי לבקר! אני חושבת – שהוא יפה... והנה אני רואה שהציפור הופך לנער יפה האומר לי – התרצי לרקוד איתי ונעוף יחד על פני העולם.

אני קמה בקלילות מהכורסה ואומרת – בשמחה, נערי היפה, אבל בתנאי שלאחר שנעוף ביחד, תחזיר אותי ל"מפגש" בכפר הנשיא, כי שם ביתי ושם האנשים שאני אוהבת ואני אוהבת את כו...לם.

שנה טובה וחג שמח!

ברכה אגם

רחלי ומעין כעימות "בלב הקיבוץ"

שנה חדשה פורצת בסערה לעולם ולב הקיבוץ הופך לאט לאט למקום חי ונושם שפועל במשך רוב ימי השבוע, ומחפש את הדרך לתת תשובה לכל שכבות האוכלוסיה, ולכל הצרכים החברתיים של הקהילה בקיבוץ. אנו רוצות לברך את הקיבוץ שלנו בברכת שנה טובה: שנת יצירה ויצירתיות. שנת אהבה וחיבור וקשר בין כולנו. שנה של יופי ופריחה, גם בגינות וגם בנשמה. שנת לימוד פורה לכולנו. שנה של תנועה על המדרכות שלנו, כי יש לאן לצאת מהבית. שנה של בטיחות בכבישים הפנימיים שלנו. ושנה בה נתגייס כולנו להצלת כדור הארץ ששייך לכולנו.

סופה של שנה היא הזדמנות לסכם ולספר את כל הדברים שהצלחנו לקדם ולהגשים בלב הקיבוץ בשנה שחלפה:

- גלריה פעילה שמספקת תערוכות מרהיבות לאורך כל השנה. בלב הקיבוץ ובמועדון.
- לב הקיבוץ נפתח במשך רוב השנה פעמיים בשבוע אחר הצהריים לפעילות ולמפגש חברתי.
- פעמיים בשבוע מוגשת בלב הקיבוץ ארוחת ערב.
- מתקיימים מפגשים קטנים ונעימים על כוס קפה בשעות הבוקר.
- יש "ארון בגדים" פעיל שכל אחד יכול להביא אליו בגדים וגם לקחת. כאן המקום להודות לנעמי בן אמוץ שהתחילה לגלגל את פרויקט הארון ולזוהר וולפסון שהמשיכה לגלגל אותו הלאה.
- אי אפשר שלא להזכיר ולהודות מקרב לב לכל המתנדבים המופלאים שבאים ללא לאות וללא היסוס ונותנים שירות בסבלנות ובאורך רוח.
- ישנה כבר התחלה של חוגים שפועלים בלב הקיבוץ.
- יש ספריה קטנה ונחמדה שאפשר לשאול ממנה ספרים הביתה וגם להביא אליה ספרים שסיימו את תפקידם בבית.
- לב הקיבוץ הוא המקום להביא אליו כל מה שאתם כבר לא צריכים בבית ואנו נמצא לו שימוש בכיף!
- ישנה התחלה של עסקים זעירים שבאמצעותם לב הקיבוץ מקדם את כל הפרויקט.

- להלן רשימה חלקית של עסקים זעירים: בית קפה שנמצא בתחילת דרכו. לוכדי חלומות למכירה. אפיית עוגות למכירה. שמן זית תוצרת מקומית. חוגים. ארגון ימי הולדת. בת/בר מצווה וכל מה שביניהם. ובנוסף יש אנשים שמשתמשים במקום כדי לתת שירות לאנשים.
 - ישנם גם דברים שבעוד רגע יתחילו לפעול: חדר ספורט שיהיה אפשר לשחק בו כדורגל, כדורסל, בדמינטון, ועוד. וגם אפשר יהיה לקיים בו חוגים.
 - נגריה- חדר מלאכה שלאט קורם עור וגידים ומסמרים בעזרת מיכאל הנגר. וזאת הזדמנות נהדרת להודות למיכאל על כך שהתגייס לטובת הנגריה וגם נאות לפתוח בה חוגי נגרות, כאשר המקום בקרוב יחל לפעול.
 - בקרוב ייתלו ווילונות שחורים משני הצדדים של קירות הזכוכית במועדון על מנת שאפשר יהיה להקריין סרטים במועדון גם בקיץ כשמחשיך מאוחר. מה שיאפשר לאילן מדינה להקריין סרטים לילדים וגם לחברים. להזכירם אילן מעוניין מאוד לארגן ערבי ג'אסט דנס לכל מי שמעוניין. וערבי קריוקי כנ"ל. כל זה בהתנדבות. תודה אילן. (אילן ישמח לקבל מכם בקשות ספציפיות לסרטים שתמצאו לראות).
 - ישנה התחלה של מה שבעינינו הוא אחד הדברים החשובים שקורים בין כתלי לב הקיבוץ. וזה חוגים שמעבירים ילדים לילדים אחרים:
 שלו דיין – חוג כדורגל
 גל וויאט - חוג פלסטלינה
 אמרי צייכנר – חוג לגו
 כן ירבו! כל מי שמעוניין להעביר חוג מוזמן לדבר איתנו ואנחנו כבר נמצא את הדרך לעזור לו להתממש.
- ועוד משהו קטן לסיום. מרקי נכנס לעתים קרובות ללב הקיבוץ לכוס קפה וקצת צ'יפ צ'אפ. ובכל פעם הוא מספר סיפור קטן שמעלה חיוך על שפתי כולנו, ולפעמים גם פורצים בצחוק. קיבלתי ממנו אישור להביא את אחד הסיפורים שסיפר לדברי הכפר:
- "לפני הרבה שנים היה בקיבוץ צריף תרבות, ומרקי הציג ציורים שלו בצריף. גננת אחת באה עם ילדי הגן לראות את התערוכה, ואחד הילדים שאל את הגננת 'אם הוא ראה את האישה העירומה שצייר', הגננת התלבטה מה לענות ולבסוף ענתה שמרקי צייר את האישה מהדמיון. הילד הקשיב לתשובתה קימט את המצח ואז אמר בהתפעלות 'אם כך יש למרקי דמיון מאוד טוב!'. "

שבת שלום, שנה טובה וחתימה טובה. מעין ורחלי

תודות

ברצוננו להודות לכל אלו שעזרו בהכנה ובהשתתפות בטקס ראש השנה:

ליבין בן רשף על קישוט הברכה והתפאורה הנפלאה.

לעידית פורסטר, טלית עומר וגבי טנא על אפיית העוגות הטעימות והחגיגות.
לארי שטיינר על אפיית החלות.

לליאת ועומר יצחקי ולמור ורוני לניאדו על סידור הכיסאות בקישוט הברכה והכנת הכיבוד.

למרדכי בן נתן בסיוע בקישוט הברכה.

לאילן מדינה ותאי קפלן על הקמת ציוד ההגברה.

לשרה דבולט על הנגינה הנעימה,

לסמי אוחיון על הנחיית הטקס ברהיטות ובחן.

לגל סער מנהל הקהילה על הברכה.

לאלה במנוקלר ומאיה בלטר על ההקראה של סימלי החג, החיננית והיפה.

לגיא וגנר על הנגינה וליווי השירים.

לאיתן ויסבקר על התקיעה בשופר.

לצילה בן רשף על כתיבת הברכה המקסימה לשנה החדשה והקראתה.

תודה גם לחברי הקהילה שהגיעו לחגוג איתנו את ערב החג בברכה

מודים צוות החג: דליה וגנר, חווה קונריקוס, קרול בילגורי, גלי פרנקלין, אליה צוקר, אמירה אנגלסברג וועדת תרבות.

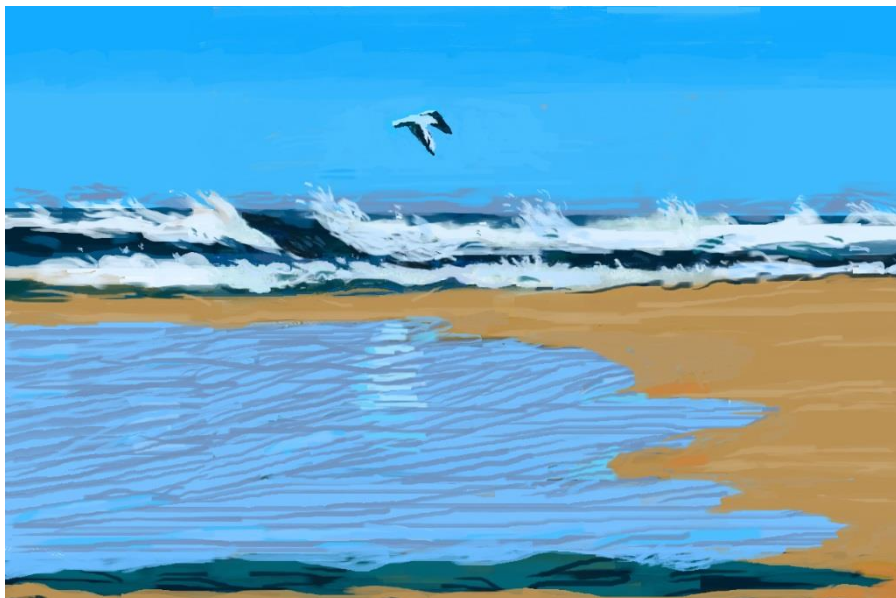

סתם שיר על כאבו של העולם | דודו פלמה

חַתוּל וַיֵּלֶד לְכוֹדִים בְּמִשְׁחָק,
נְהַמֵּת מְנוּעַ נִשְׁאֵת מִמֶּרְחָק.
קְרִיאוֹת עֲגוּרִים בְּאֶגְמוֹן מוֹלִידוֹת כְּסוּפִים,
לוֹחֲמֵי צֶלֶאֱחָ אֶ-דִּין דּוֹהָרִים בְּהָרִים.
רוּחַ עוֹבֵר תְּרִישִׁי בְּצִמְרֵת עֵץ
עָלִיו נְחֹשֶׁת קָלִל שְׁחוּם וְנוֹצֵץ.
עַל גִּדַּת נַחַל תַּחַת שְׁמִי כְּחוֹל אֵין עֵב,
נֶעַר בְּחִלּוּמוֹ עוֹרֵג עַל מִסְעֵי צֶלֶב.

עַל גְּדוֹת הַדְּנִיפֹר דּוֹהָרִים סוּסִים כְּבַחֲלוֹם
גְּדוּדֵי חֲמִלְנִצְקֵי שׁוֹב יוֹצְאִים לְפוֹגְרוֹם.
וְאֵנוּ כָּל בֶּקֶר עִם אוֹר רֹאשׁוֹן נְעוּרִים
לְמִצְוֶה, לְשִׁנְאָה, לְתַעֲבוֹב וּלְהֶאֱכֵל מְרוּרִים.
כֵּן, הֶמוֹן יְצוּרִים נוֹלָדִים מִכָּאֵב שֶׁל הָעוֹלָם
וּמְרִים וְקִשִּׁים חִיִּיהֶם שֶׁל כָּלֵם.
כִּי כָּל כָּאֵב וּדְרִיסָה, כָּל מַהֲלָמָה וְחָרִי אֶף,
הֵם אֲצִלָּנוּ רַק כְּמוֹ מִכָּה קְלָה בְּכִנּוּף.

ישמעאל בן נתניהו הגבר | דודו פלמה

ביום רביעי השבוע ג' בתשרי עתיד להירצח גדליהו בן אחיקם. גדליהו בן אחיקם גילם במהותו את התחייה הראשונה אחרי חורבן בית ראשון. וכשגדליהו מכנס אליו למצפה את העם להכריז על הקמת מדינת היהודים, ישמעאל בן נתניה מזרע המלוכה מודיע ברשת הקשר לנאמניו ששארית הפליטה נוהרת באוטובוסים למצפה. נאמניו מצטרפים אליו מזוינים מכף רגל ועד ראש כדי לעשות מה שקנאים אוהבים לעשות כאשר הם רוצים את הכל או לא כלום – מרחץ דמים.

ישמעאל בן נתניה ואנשיו טובחים בגדליהו ובאנשי שארית הפליטה ומיד אחר כך נמלטים למצרים.

בזאת תמה התחייה הראשונה אחרי חורבן בית ראשון. וכמו שהגרניקה הייתה תרגול גרמני על מודל של הפצצה מהאוויר, ולראשונה בהיסטוריה של המין האנושי השליכו פצצות ממטוסים לעבר עיר אזרחית מהאוויר. כך גם רצח גדליהו היה לניסוי הראשון של קנאים להחריב את הבית. כמובן שבחורבן בית שני הם כבר ישתכללו ויגבירו את אכזריותם, וגם אנחנו כבר נבכה בגללם הרבה יותר.

לאחר רצח גדליהו נקבע יום צום בג' בתשרי, לפני כמה שנים זה יצא ביום שלישי פעמיים כי טוב בסולם קנאים - גדליהו בן אחיקם ויצחק רבין.

ביום הזה אנו צמים לזכרו של גדליהו שהיה מנהיג לשעה ונשחט בידי קנאי מלוכני, ממש כפי שעשה זאת יגאל עמיר כעבור כמה אלפי שנים בכיכר מלכי ישראל כאשר ירה שלושה כדורים בגבו של ראש ממשלת ישראל יצחק רבין, לאחר מערכת הסתה פרועה שנמשכה זמן רב ע"י ראש האופוזיציה בנימין נתניהו.

יש לי תחושה מטרידה שאילו היה ישמעאל בן נתניה רוצח היום את גדליהו בן אחיקם היו רבני 'תורת המלך' קובעים יום צום לזכרו של ישמעאל בן נתניה ואפילו היו כותבים לכבודו ספר שכותרתו הייתה "ישמעאל הגבר".

בכל אופן ליועץ המשפטי יש כנראה חוש הומור היסטורי. כי בג' בתשרי השבוע יחול גם מועד השימוע לראש הממשלה בנימין בן בן ציון נתניהו, שאין לכם יום יפה יותר מג' בתשרי לברר את קופת השרצים שהחלה בהסתה קשה שגרמה לרצח ראש ממשלה מכהן ומסתיימת כעת באישום של שוחד מרמה והפרת אמונים.

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• איפה וכמה? שנה טובה.

משום מה, אני מוצאת את עצמי תמיד, לפני ליל הסדר ולפני ראש השנה, שואלת ונשאלת: איפה אתם בחג? וכמה אתם בחג? לא שואלים אותי מה אני מבשלת לארוחת החג, ואיזה טכסטים אנחנו קוראים סביב השולחן...

אנחנו חגגנו אצלנו בבית, היינו 19 מינוס אחד (מורן שמר על המולדת), שרנו שירים מתוך השירון המשפחתי שלנו, ברכנו את הברכות על הדלעת ועל שאר הירקות, וכמובן טבלנו תפוח בדבש. את רוב המזון קנינו אצל "על קצה המזלג", ולא היינו יחידים שם. אדרבא, היה עלינו לחפש לנו חנייה בחוץ ולעמוד בתור כדי לאסוף את הזמנתנו. היה שווה בהחלט. אם אין לנו חדר אוכל, שבו יושבים ביחד ואוכלים את המזון שהמבשלות היקרות שלנו היו מבשלות – טוב שיש לנו פה בתוך הקיבוץ חברה עסקית של זוג חברים (תמיר ברק ומעיין דריי) שמאפשרים לנו לארח היטב, מבלי ליפול מהרגליים.

• סיפור פעוט – סיפור פשוט

הסיפור הוא פעוט, בעצם כאילו אין על מה לכתוב. לקראת צאת החג לקח אריה אורחת שלנו לתחנת האוטובוס בחצור הגלילית. הוא יצא ללוות אותה לרציף ולפתע נתקל באבן השפה נפל ונחבל בפנים, ובעיקר ברגל. התחנה הייתה שוממה, כמעט לא היה בה איש, חוץ מקבוצת מטיילים שחזרו מהקייקים של כפר בלום. היו אתם שתי חובשות, שמיד לקחו את תיק העזרה הראשונה וניגשו אליו. הן חבשו אותו בכל המקצועיות, ובהרבה אמפתיה וחמלה.

זה כל הסיפור.

אה, כן, אולי כדאי גם לכתוב שהחובשות היו מוסלמיות (ראשן עטוף בחיג'ב).

ואני שואלת את עצמי, האם צריך להתייחס לסיפור זה כדרמה גדולה, מעבר לדרמה של נפילה וחבלות גופניות?

• סוף עונת השיזופים

זהו, נסגרה הברכה, לפגרה של 8 חדשים. קבוצת הווטסאפ של פירגונים בכפר הנשיא מלאה שבחים לניהול הברכה על ידי אבי רוזנקרנץ, שהוסיף לניהול היומיומי הקפדני, טאץ' קליל של חידונים, מסיבת סיום בלתי נשכחת ומוסיקה נעימה. תודה לך אבי!

מתחילה הספירה לאחור ליוני 2020.

ובינתיים אפשר שוב לנסוע בדרך שלפני הברכה.

• סוף עונת החד-פעמי

יזמה חשובה וברוכה יזמה וועדת התרבות: הקץ לכלים חד פעמיים בתוכניות תרבות. מי שירצה לאכול עוגה, מי שירצה לשתות קפה, מי שירצה לאכול מרק, יביא אתו מהבית כלים רב-פעמיים, ויקח אותם הביתה בסוף התוכנית. למעשה כבר התרגלנו לכך בארוחות ה-pot luck בימי ששי, וגם לברכת השחייה התרגלתי להביא אתי ספל (חרסינה, לא זכוכית), וזה לא נראה כל כך מכביד, רק צריך להתארגן מראש.

• מזל טוב לגברות המגיעות לגבורות

עמותת ותיקי הגליל והמועצה האזורית גליל עליון, מקיימים כל שנה חגיגה גדולה לבני השמונים של אותה השנה. בשבוע הבא יתקיים יום הולדת משותף בבית העם בכפר בלום. בכפר הנשיא שתי חברות חוגגות "גבורות" בשנת 2019. מזל טוב לפרנקי גליק ולפיליס קולט, מאחלים לכם הרבה בריאות ונחת.

• ברכות לצילה בן-רשף

בשנים האחרונות ניהלה צילה בן רשף את בית יונתן. היא התחילה כמנהלת של בית סיעודי קטן שרצה לגדול. פעילותה של צילה הייתה מרכזית בגיוס התרומות שהיו נחוצות, על מנת שהבית ייבנה אצלנו כאן בכפר הנשיא. צילה המשיכה לנהל את הבית לאורך כל החודשים הארוכים של השיפוץ המסיבי שהוא עבר, ובתקופה הארוכה שכפר הנשיא עדיין סבסדה את המקום. היא גם הייתה זאת שהביאה את הבנים של הדיירים בבית, לממן מימון נוסף, במקום הקיבוץ שלא יכול היה לעמוד במשימה זאת.

הבית החדש נפתח – על פי תקנות משרד הבריאות מנהל/ת הבית חייב להיות מוסמך במקצוע הסיעוד, ולכן הניהול נמסר לדפנה, אבל צילה המשיכה לעבוד בבית יונתן עוד חצי שנה וסייעה במעבר ממה שהיה אל מה שיש היום.

בימים אלה, צילה פורשת לגימלאות ונותר לנו רק להודות לה על כל מה שעשתה ולאחל לה ימים טובים של לעשות "מה בראש שלה"...

• יום הכיפורים:

גם השנה לא אלך לתפילות במועדון. פעם נהגתי להגיע כמה פעמים במשך התפילות, אבל היום אני כבר לא סובלנית כלפי היחס הלא סובלני אלי, רק מפני שאני אישה.

כמו בכל שנה אני אצום, אבל את התכנים של יום הכיפורים אחווה במקומות אחרים. בערב יום הכיפורים, יום ג' 8.10 בשעה 11.00 נקיים את הטכס השנתי בבית יונתן (כולל תקיעה בשופר על ידי איתן ווייסבקר, שתמיד נענה לי בחיוב, ומפליא להרטיט את הלב בתקיעתו בשופר).

את תפילת "יזכור" לזכר הוריי ולזכר בני משפחתי שניספו בשואה אקיים בבית, וכמו כן אשתתף בטכס אלטרנטיבי שטל אשחר יקיים.

• תיקון טעות – הפגישה עם אלי, גל ויוסי

בשבוע שעבר כתבתי כאן על הפגישה התקופתית המתוכננת עם המנכ"ל, היו"ר ומנהל הקהילה, אבל נפלה טעות בשעה היעודה למפגש זה.

הפגישה תתקיים ביום רביעי 30.10

בשעה 17.30 ב"מפגש"

הנושא: תוכניות עסקיות לעתיד, וכן שיחה על מה שמעניין אותנו.

מי שמעוניין להעלות שאלה, כדאי שיגיש לי אותה בעוד מועד, כדי שאוכל להעביר אותה למי שאמור להשיב, ושיוכל להתכונן.

גמר חתימה טובה לכל בית כפר הנשיא.

תמר וולפין

שישי באוקטובר

בשישי באוקטובר 1973 כבר הייתי במילואים. אני מאמין שהרווחנו אותה ביושר, את מלחמת יום כיפורים. היינו כל כך מלאי אופוריה ומתפוצצים מעוצמה אחרי מלחמת ששת הימים. ובין המאניה של ששת הימים לדיפרסיה שלאחר מלחמת יום כיפור, לקתה החברה הישראלית במאניה דיפרסיה. ומאז כך אנו נראים, מאניה דיפרסיה. אבל גם וולגרים, אלימים, ברוטליים ובה בעת בטוחים שאנחנו אור לגויים.

אחר כך הגיע סאדאת ואמר בכנסת "נו מור וור נו מור בלדשט", וצחק ביחד עם מנחם בגין וגולדה, ואנחנו בכינו מאושר ומהמקטרת ומפני הגרניט היפים שלו. ואחרי בואו של סאדאת, אייבי נתן אמר את המשפט הזה של סאדאת ברדיו קול השלום לפני ששם את הפלטרס ונט קינג קול, בשעת בין הערביים, ואנחנו היינו צעירים וראינו מנהיג ערבי שלימד אותנו איך צריך להראות אור לגויים. אבל אנחנו לא למדנו... לא למדנו כלום.

אלהי מיכלאנג'לו

פגשתי בו לראשונה בקפלה הסיסטינית בשנת 1978 במאה הקודמת, לפני 36 שנים.

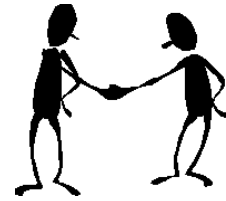
זה היה חמש שנים רעות מדי אחרי מלחמת יום כפור ואני יצאתי במשלחת מטעם עצמי לגלות היש חיים אחרי המבול.

רומא קבלה את פני גשומה ומערפלת, המפלצות המשתרגות במזרקות האבן ירקו באדישות סילוני מים באויר הקר והזר,

בפנים התקרה הנהדרת נפרשה מעלי כחפת יקום מסתחרר, מבטי שוטט רצוא ושוב ככדור מסגור שהלך לאבוד ברולטה קוסמית,

לפתע פתאם ראיתי מעלי את פני אלהיו המשתוקקים לגעת של מיכלאנג'לו, ומאז אני לא עושה לי אלהים אחרים על פניו.

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – אלה שיר, גרה בקרוואנים

איך הגעתי לקיבוץ

אני במקור מקיבוץ ניצנים, גרתי בתל-אביב
ובשלב מסוים החלטתי שאני רוצה לגור בצפון כשאהיה גדולה. גרתי באמירים
ובראש פינה, ואז הכרתי חברה שהיתה כאן תושבת – היום היא כבר לא כאן –
והיא אמרה לי בואי, בואי לגור בכפר הנשיא. וגם שמעתי הרבה על המקום,
אבל אמרתי, אני לא באה לכאן, מכיוון שאני באה במקור מקיבוץ לא רציתי לבוא
ולגור בעוד קיבוץ... בסוף הגעתי, לפני 13 שנים, ומיד הסתדרו לי דברים, אני
שמחה שאני כאן. אנשים כאן מאוד נחמדים ולבביים ומצד שני לא נכנסים לך
לפרטיות. מאז שהגעתי לכאן אני גרה באותו קרוואן, נטעתי עצים, מהרגע
הראשון הייתה לי כאן תחושה של בית.

מה אני עושה בחיים

כבר ארבע שנים אני עובדת ב'סול רום', מרכז תעסוקה לאנשים עם מוגבלויות
בצח"ר. הגעתי לשם על תקן מדריכה, ואז סיפרתי שאני מתעסקת באומנות
ומשפצת רהיטים להנאתי, הם התלהבו ופתחנו מחלקה לשיפוץ רהיטים. זה
התחיל מ-10 אנשים, תוך חצי שנה גדל ל-60 ועכשיו אנחנו קרובים ל-90.
היום יש כבר שלושה מדריכים בשיפוץ רהיטים, ואני עוסקת יותר בעיצוב של
הרהיטים, עיצוב מוצרים לעמותה ועיצוב החנות, לאחרונה התחלתי להגיע
למרכזים נוספים של העמותה ולתת הנחיות בנושא של שיפוץ רהיטים. בנוסף
התחלנו לאחרונה עם שירותי עיצוב ללקוחות שמגיעים ורוצים לעצב את הבית
עם המוצרים שלנו, הם קונים ואני עוזרת להם להתאים אותם לבית.

המקום שייך לעמותת 'כוכב הצפון', שמרכזת בכפר ורדים ויש לה 12 סניפים מסוגים שונים בצפון (מרכזי תעסוקה, דירות וכיוב'). אצלנו בסול רום יש גם חנות וגם בית קפה, ויש אצלנו כמה עובדים וכמה מתנדבים מהקיבוץ.

קרובי משפחה בקיבוץ

בעלי – יפתח.

הכרנו לפני 7 שנים והתחתנו לפני 4 שנים, כאן במועדון, בחתונה מצומצמת עם המשפחות הגרעיניות בלבד.

כמה מילים על הקיבוץ

זה קיבוץ נחמד, יש פה שקט, אנשים חביבים. אני מאוד אוהבת את שכונת הקרוואנים ה'מוזנחת' שלנו, שכל שנה אומרים לנו שעוד שנתיים מפרקים אותה. אני מכירה כאן מעט אנשים, אבל תמיד מחייכים, תמיד בנעימות על הכביש.

כשהיה לי כלב, והייתי הולכת עם שק אוכל גדול מהמרכולית, תמיד היה איזה ותיק או ותיקה עם קלנועית שהיו מציעים לקחת לי אותו עד הקרוואן.

משהו שאני רוצה לספר

לפני שהתחלתי לעבוד בסול-רום, הייתי קרמיקאית במשך 15 שנה, בתל אביב לימדתי קרמיקה במועדון שיקומי לנכי צה"ל פגועי נפש, ובמקביל היה לי כאן סטודיו לקרמיקה בו לימדתי ילדים ומבוגרים במשך 5 שנים. עבדתי גם בגלריה של מצפה הימים שנה וחצי. לאחר מכן הלכתי ללמוד עיצוב פנים ועשיתי כמה פרויקטים לפני שהתחלתי את עבודתי הנוכחית. עכשיו אני שוב נכנסת לתחום עיצוב הפנים.

תודה רבה אלה, נעים להכיר!

להלן תוכנית החגים הבאים עלינו לטובה:

8.10 יום כיפור -קהילת כפר הנשיא יחד עם קהילת מצפה נטופה מציינים את יום הכיפורים .

זמני התפילות ופרטים נוספים בהמשך.

סוכות בהובלת מכינת כפר הנשיא- יום ראשון **13.10.19** בשעה 17:30 למשפחות והחל מ-18:30 טקס חגיגי.

הפעלות לילדים, ארוחה משותפת וריקודי עם בהובלת צילה היקרה!

ערב פנקייק לו כולם מחכים - יום שלישי **15.10** בדשא של שרה דבולט. שעה ופרטים בהמשך .ניפגש להכנת פנקייקים קיבוצית וטעימה !

ערב מרקים במדרחוב כמיטב המסורת -**יום שבת 19.10.19**. מרקים אגדיים, דוכנים, בית קפה קהילתי והפעלה לילדים! רוצים להכין מרק? להקים דוכן? לפנות לקרין 054-9981355

ב-21.10 יום שני יתקיים טורניר הכדורגל ⚽ ע"ש שבי מזרחי וצביקה קורנבליט . ממשיכים את המסורת וזוכרים את חברינו היקרים . מתכנסים במגרש הכדורסל בשעה 12:30.

חגים שמחים ומהנים לכולם ♡ □

וו. תרבות

משולחן העורכת

סליחה חבר

מילים ולחן: יצחק קלפטר

סליחה חבר, סליחה
פגעתי בך עם טפשות יהירה
הבן אדם לפעמים נכשל
רק אלוהים הוא תמיד מעל

אל תשכח
אתה יקר לי כמו אח
אנא סלח לי, אנא סלח

סליחה חבר, סליחה
נהגתי בך לא כשורה
יש לי חולשות כמו לכל אחד
אז התנצלות היא מוצא מכובד
אל תשכח...

